

Kvällstankar om det duala;s betydelse.

I begynnelsen när allt som varit tomhet och kaos fullbordats var en skapelse av en fridfull plats det centrala i alla mänsklig tros uppfattningar. Vi kallar denna lustgård för ett Eden.

Detta är den centrala punkten där vi har placerat ursprunget för vår uppfattning om dualitet.

Det viktiga i denna lustgård var de två träd som var livgivarna för de organismer som i frid levde sida vid sida utan sorg och vedermödor.

Men när som den destruktiva kraften, prövningen. Här i ormens skepnad började skapa tvivel, fick detta människan att söka sig in mot de områden som var kärnan till Eden. Lyckolandet som skapats kring de två träden, kunskap och liv. Dessa duala symboler var en gudomlig kunskap, onåbara att förstå.

Av människornas längtan och genom ormens förslagenhet, förleddes de av sin girighet, att äta av trädens frukter. Ormens val blev att locka människorna pröva frukten av kunskapens träd. Trädet med sina prålande frukter gav en oemotståndlig lockelse. Livets träd som var oansenligt och grått nästan utdött, glömdes bort av människan med dess nyfikenhet och nyväckta vetgirighet.

Kunskapen som människan fick och förvaltade väl, skapade välstånd och girigt konkurrerade människan om en plats för sin makt. Med hunger efter timlig lycka, hade man snart fördrivit sig ut ur det paradiset som var ursprunget för mänsklighetens existens.

Lyckan sökte man genom mera kunskap, men att människans ursprung var i det duala förträngdes. Den kunskapen om det eviga livet som livets träd förmedlade var för oansenligt att ingen kunde se eller ens ana dess existens. Det var en känsla och vision som i det kunskapstörstande samhället hade förpassats till myternas och sagornas värld. Vem kan tro på ett dualt samhälle där det ena är det ena är baserat endast på att tro.

Detta som är ett onämnbart något, som i sin struktur bara finns, för den som behöver den och när det finns en mottagare som reservationslöst kan tro. Vetenskapen är det som genom sin konkreta sammanhållande faktor kan skapa struktur och förståelse.

För det som är dualt behöver inte vara lika utan kan likväl vara olikheten i livet.

Det är det gudomliga och livgivande som i den kärlek och respekt som ges i ömsesidighet. Dualism är när liv ger kunskap och kunskapen förblir som den eld som håller livets låga levande.